

● Selami Mengilli

Deprem

İki bin yirmi üç, altı Şubat'ta,
Yerler kanal gibi yarıldı gitti.
Korkudan titredi insan da attı,
Seven birbirine sarıldı gitti.

Kahramanmaraş'ta Hatay Antakya,
Gaziantep, Adıyaman, Malatya,
Diyarbakır, Gürün, Afşin'i kat da,
Elbistan Göksun'da kırıldı gitti.

Gölbaşı, Pazarcık, Narlı, Türkoğlu,
Yıktı her tarafı bak sağlı sollu,
Nurdağı, Kırıkhan battı Beyoğlu,
Keferdiz, İslâhiye vuruldu gitti.

Yüksek binalar da yere serildi,
Çağrımıza cümle alem derildi,
Hayatta kalana çorba verildi,
Ölenin defteri dürüldü gitti.

İndi çadırlara ağalar beyler,
Bir anda zelildir, fakirlik söyler,
Yıkıldı virane obalar köyler,
Sandım yer yüzünden arındı gitti.

Seferberlik dedi devletin bası,
Gardaş kendi böldü ekmeği aşı,
Zor günde kucaklar gardaş gardaşı,
Çadırdan çadıra varıldı gitti

Osmaniye Hatay'ın tüm ilçeleri,
Yüksek binaların bellisiz yeri,
Nice can zayatı gelir mi geri
Seher'de toprağa karıldı gitti.

Der *Selami* bu depremi yaşadım,
Zor çıktım hanemden ben adım adım,
Alemler hüzünlü, kalmadı tadım,
Sağ kalan kadere darıldı gitti.